

## USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové v právní věci

žalobce: **L. K.,**  
toho času ve X,

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Jiřice,**  
sídlem Ruská cesta 404, Jiřice,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované,

**takto:**

**I. Žaloba se odmítá.**

**II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

**III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 200 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

### Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručitou soudu dne 21. 9. 2021, domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalované, který má spočívat v tom, že žalovaná eviduje pohledávky, exekuční příkazy a žádosti o srážky z pracovní odměny žalobce, aniž by byla plátcem pracovní odměny.
2. Soud se musel nejprve zabývat procesními předpoklady projednání podané žaloby. Dospěl přitom k závěru, že žaloba meritorně projednatelná není.
3. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Z uvedeného vyplývá, že jednou ze základních podmínek řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem je skutečnost, že žalovaný vystupuje jako správní orgán [srov. § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
4. Povinnost věznice (žalované) zřídit a vést odsouzenému (žalobci) zvláštní účet vyplývá z ustanovení § 25 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“). Žalovaná má tudíž vést účet žalobce, a to bez ohledu na to, zda jsou na tento účet nějaké peněžní prostředky reálně zasílány. Proto není relevantní námitka žalobce, že u žalované nikdy nebyl pracovně zařazen, neboť to samo o sobě nemá vliv na oprávnění žalované disponovat s žalobcovým účtem. Pokud by totiž žalobce na tento účet nějaké peněžní prostředky obdržel (lhostejno zda ze mzdy či z jiných příjmů), pak žalované vznikne povinnost, aby tyto prostředky nebo jejich část žalobci vyplatila, a to za zákonem stanovených podmínek (srov. § 33 zákona o výkonu trestu odnětí svobody

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

ve spojení s § 8 vyhlášky č. 10/2000 Sb., o srážkách z odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody zaměstnány, o výkonu rozhodnutí srážkami z odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení a o úhradě dalších nákladů, ve znění pozdějších předpisů). Z tohoto důvodu je žalovaná vůči žalobci v obdobném postavení jako peněžní ústav (např. banka), případně i jako plátce mzdy, a to i když mu (aktuálně) žádnou mzdu reálně nevyplácí. (Ne)existence pracovněprávního vztahu nemá v tomto směru význam.

5. V nyní posuzované věci je napadán postup žalované, která zaevidovala pohledávky na základě usnesení soudů a exekučních příkazů k provedení exekuce srážkami z pracovní odměny žalobce. Ze strany žalované se tudíž jednalo o plnění povinností peněžního ústavu ve smyslu § 304 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), resp. plátce mzdy ve smyslu § 282 odst. 1 o. s. ř. [obojí ve spojení s § 60 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů a ve spojení s § 33 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody]. Žalovaná v tomto směru nijak nevyužívala svého vrchnostenského oprávnění omezovat dispoziční právo žalobce k jeho peněžním prostředkům (srov. např. § 25 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody), ale pouze jako jakýkoliv jiný poddlužník (dlužník, za kterým má žalobce jakožto povinný pohledávku) zaevidovala došlý exekuční příkaz, resp. usnesení soudu. Tím mohlo dojít nanejvýš k zásahu do soukromých práv žalobce, ale nikoliv do jeho veřejných subjektivních práv (srov. § 2 s. ř. s.). Samotné zaevidování žalovanou proto v daném případě nepředstavovalo výkon pravomoci správního orgánu.
6. Tento závěr potvrzuje i usnesení zvláštního senátu dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 12. 2. 2019, č. j. Konf 1/2018 – 6 (veřejně dostupné na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)): *„[j]akkoli je žalovaná ozbrojeným bezpečnostním sborem a může vystupovat i v pozici správního úřadu [...], není pochyb o tom, že při plnění povinností uložených ji (jako dlužníkovi povinného) exekučním příkazem, v žádném z těchto postavení nevystupuje. Zadržování peněžních prostředků z vypláceného starobního důchodu žalobce (respektive jeho nezabavitelné části) a jejich následné poukazování k rukám exekutora není výkonem vrchnostenského oprávnění, ale pouhým plněním zákonné povinnosti, která pro ní vyplývá z exekučního příkazu. Přestože tímto postupem žalované dochází k zásahu do práv žalobce, nemůže jít o zásah do jeho veřejných subjektivních práv (viz § 2 s. ř. s.), nýbrž do práv soukromých, neboť se ze strany žalované nejedená o užití jakéhokoli vrchnostenského oprávnění. Zcela tedy absentují esenciální podmínky pro to, aby ochrana práv žalobce byla poskytována cestou správního soudnictví“*. I při vědomí skutkových odlišností projednávaného případu (napadána je evidence pohledávek, nikoliv poukázání peněžních prostředků povinného k rukám exekutora) soud neshledal důvod, proč by se měl od těchto závěrů odchýlit.
7. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žalovaná při evidenci pohledávek nevystupovala v postavení správního orgánu. Soud proto žalobu dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl, neboť nebyla splněna podmínka řízení, která nemůže být ani přes výzvu soudu odstraněna.

#### **Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení**

8. Vzhledem k výše uvedenému postupoval soud podle § 46 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. a žalobu odmítl.

9. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Jelikož byla žaloba odmítnuta, nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků.
10. Žalobci vznikla v tomto řízení poplatková povinnost ve výši 200 Kč (poplatek za žalobu), kterou plně uhradil. Soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení zaplaceného poplatku, neboť žaloba byla odmítnuta. Zaplacený poplatek bude vrácen v souladu s § 10a odst. 1 téhož zákona ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 25. února 2022

**Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.**  
předseda senátu